

vlieger met enige moeite in de slang gaan. Het spreekt voor zich dat ze alle zes even lang dienen te zijn. Zelf heb ik voor stokken van koolstof gekozen vanwege het geringe gewicht en grote stijfheid. Het geringe gewicht komt het vliegbereik zeer ten goede. Over de lussen aan beide einden van de centrale stok gaat een stukje slang. Door één hiervan gaat een ring voor de bevestiging van de toom (foto).

Toom

De toom is driepuntig. Twee draden (zolang als de lange zijde van vlak 1) aan de ringen van de onderste hoeken van het zeskant frame, en één draad (iets korter dan de andere twee) aan het uiteinde van de centrale stok (foto).

Noot bij de tekeningen

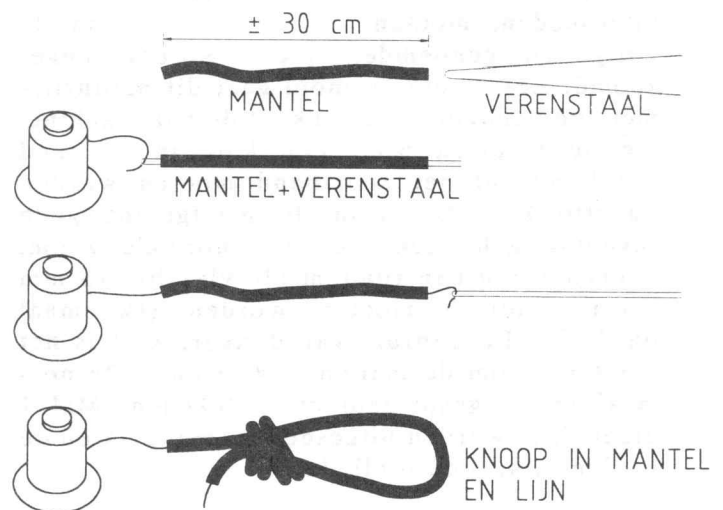
De getallen bij de tekeningen geven geen maten, maar verhoudingen aan. Als de breedte van de beschikbare stof wordt gedeeld door 1,55, heb je de vermenigvuldigingsfactor voor alle maten. Bv., als de stof 100 cm breed is, moeten alle getallen met, $100 : 1,55 = 64,3$ worden vermenigvuldigd. De stof wordt op deze manier optimaal benut. De lengte van de benodigde stof is ongeveer 5,8x de breedte (in het voorbeeld dus 5,8 meter). De lengte van de stokken is ongeveer 1,04 x faktor (afhankelijk van diameter ringen en lengte lussen).

Jan Pit, Barneveld

stunttip

De onmisbare mantels/hulsen/sleeves aan de uiteinden van stuntvlieger lijnen zijn verreweg het gemakkelijkst te bevestigen met behulp van een dubbel gevouwen stukje ijzerdraad. Bij voorkeur verstaaldraad 0,5 mm dik, ongeveer 1 meter lang. De stompe knik in het staaldraad laat zich simpel ook over grotere afstanden door de holle mantel draad voeren. Zodra het staaldraad aan de andere kant uit de mantel te voorschijn komt, de vliegerlijn door de knik in het staaldraad halen en het geheel kan in één keer door de mantel worden getrokken.

! DENK ER AAN een knoop zonder mantel halveert de treksterkte !

Nop